

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.127/2023/16. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. február 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett embercsempészsés büntette és más bñncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2023. szeptember 20. napján kihirdetett 18.B.43/2023/262. számú, Terhelt14 XIV.r. vádlott vonatkozásában hozott ítéletét *megváltoztatja*.

A XIV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) évre, a közúti járművezetéstől eltiltás mértékét 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás időtartamát 6 (hat) évre enyhíti.

A XIV.r. vádlott a Terhelt2 II.r., Terhelt12 XII.r. és Terhelt1 I.r. elítéltekkel egyetemlegesen 564.381 (ötszázhatvannégyezer-háromszáznolcvanbegy) forint, Terhelt2 II.r. és Terhelt1 I.r. elítéltekkel egyetemlegesen 32.435 (harminckétezer-négy százharmincöt) forint, míg a Terhelt2 II.r., Terhelt5 V.r., Terhelt12 XII.r., Terhelt13 XIII.r. és Terhelt1 I.r. elítéltekkel egyetemlegesen 418.886,- (négy száztizennyolcezer-nyolcszáznyolcvanhat) forint bñnügyi költség megfizetésére köteles.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 16.800,- (tizenhatezer-nyolcszáz) Ft bñnügyi költség merült fel, melyet az állam visel.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék a 2023. szeptember 20. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 18.B.43/2023/62. számú ítéletével bñnosnek mondta ki Terhelt14 XIV.r. vádlottat folytatólagosan, bünszervezetben elkövetett embercsempészsés büntetében, mint társtettet [Btk. 353.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont, (3) bekezdés a/ és d/ pont, (4) bekezdés a/ pont]. Ezért 13 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 10 év közügyektől eltiltásra, valamint 5 évi, az államhatár vármegyére, valamint vármegyére eső szakaszának 20 kilométeres körzetéből való kitiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetésbe beszámítani

rendelte a vádlott által 2019. október 20. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A XIV.r. terhelten szemben 740.000 forint erejéig vagyonekbezárt alkalmazott. Rendelkezett a beszámításról, az elkövetéshez használt gépjárművek és mobiltelefonok elkobzásáról, egyéb bűnjelekről, továbbá az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.230/2023/11-I. számú átiratában a vádlott és védője fellebbezését alaptalannak tartotta.

[4] Megállapította, hogy a felülbírálat korlátozott [Be. 590.§ (3) és (5) bekezdés]. Kifejtette, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadását megelőzően a bíróság több kérdés feltevése útján győződött meg arról, hogy a vádlott a nyilatkozatának természetét és következményeit megértette, a vádlott e folyamat során a védőjével kétszer is konzultált. A vádlott beszámítási képessége, illetve beismerésének önkéntessége kapcsán kétely nem merült fel, így a törvényszék határozatának hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértés nem történt.

[5] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék a vádlott büntetőjogi felelősségét okszerűen állapította meg, a minősítés teljeskörűen helytálló.

[6] Az ügyész az elsőfokú bíróság által kiszabott szankciót - a vádlottnak az előkészítő ülésen tett beismerésére és a beismerés bírói elfogadására tekintettel is - arányosnak tartotta. Rámutatott, hogy a kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekmény megvalósításában a vádlott hosszú időn át, 2020 novemberétől 2021 áprilisáig folyamatosan részt vett, a többszöri szállítási tevékenységen túlmenően több gépjármű átalakítását is elvégezte, az átalakítások céljának és személyszállításra messzemenőig alkalmatlan mivoltának tudatában.

[7] Ennél a bűncselekménynél az időmúlás nagy nyomatékkal nem értékelhető, hiszen az még a büntetési tétel alsó határát sem közelítette meg. A vádlott terhére további súlyosító körülményként értékelendő, hogy a bűncselekményt hosszabb időtartam alatt, életvitelszerűen követte el, e bevételből tartotta fenn magát, s a hatékony megvalósítás érdekében kereste is a bűnszervezet nyújtotta lehetőségeket. Mindezek miatt a vele szemben kiszabott szankciót nem tartotta az ügyész enyhítendőnek. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részéből elírás folytán kimaradt a közügyektől eltiltás mellékbüntetés feltüntetésénél az „év”, azaz a mellékbüntetés mértékegységének meghatározása, ezzel az ítélet kijavítása szükséges. A fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet a rendelkező rész korrekciója mellett hagyja helyben.

[8] Terhelt14 XIV.r. vádlott védője az enyhítés iránt bejelentett fellebbezést írásbeli indokolásában fenntartotta. Kifejtette, hogy az ítéleti tényállást, a bűncselekmény minősítését a korlátozott fellebbezés keretei között nem támadja. Rámutatott, hogy a törvényszék a büntetés kiszabásának kiindulási alapját, a középértéket helyesen állapította meg, azonban az ítélete [150] bekezdésében 5 évtől 10 évig terjedő büntetési tételkeretet állapított meg a

Btk. 353.§ (4) bekezdés a/ pontja esetében a tényleges 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés helyett.

[9] Az elsőfokon eljáró bíróság ítélete indokolásában ugyan rögzítette a főügyészség mértékes indítványában megjelölt szabadságvesztés tartamát, azonban azt, hogy a büntetési tételkeret felső határa – tekintettel védence előkészítő ülésén, a váddal egyező beismerésre és a tárgyaláshoz fűződő jogról lemondásra – 15 évben rögzült, szintén rögzíteni kellett volna az indokolás [150] bekezdésében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetékiszabási körülményeket nagyrészt felsorolta, de azokat pontosítani szükséges. A feltáró jellegű beismerő vallomás ténylegesen a védence által önmagára is terhelő, a nyomozást jelentősen elősegítő beismerő vallomásnak minősül, míg a kiskorú gyermek eltartásában való közreműködés; a büntető eljárás megindításáig a gyermekről való egyedüli gondoskodást jelentette, mivel Terhelt14 terheltet és közös gyermeküket az édesanyja elhagyta.

[10] A védő álláspontja szerint további enyhítő körülmény a vádlott korábbi infarktusa és emiatti műtétje [lásd: a 262. számú jegyzőkönyv 8. oldal 2. bekezdés], amely nyilatkozatából egyenesen következik, hogy egészségi állapota nem kifogástalan. Szintén enyhítő körülmény, hogy védence hosszabb ideje; 2021. április 22. napjától kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

[11] Ezek alapján a védő kérte, hogy az ítéltábla a védenccével szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést az enyhítő körülmények teljes körű figyelembevételével mellett változtassa meg, akként, hogy azt jelentős mértékben enyhítse.

[12] Terhelt14 XIV.r. vádlott az ügyészi átiratra tett írásbeli észrevételeiben előadta, hogy a pandémia időszakában nem volt jövedelme, ezért fogadta el az ajánlatot, hogy menekülteket szállít a szerb határ és az osztrák határ között, illetve gépjárműveket alakít át erre a célra. A kiskorú gyermekét egyedül nevelte 2017-től, mivel élettársa elhagyta.

[13] Nem gondolt bele, hogy egy bűnszervezetbe keveredik bele, mely tény felismerése után ki akart szállni, de a kapcsolattartói ezt nem engedték, illetve retorzióval fenyegették. Az elfogását követően a vádalku és ezzel járó enyhébb büntetés reményében mindent elmondott a nyomozó hatóságnak, mait az ügyről tudott. Nemcsak saját cselekvőségét ismerte be, hanem részletesen beszámolt a szervezet működéséről is. Az ő feltáró jellegű vallomásának köszönhetően fogta el a rendőrség a szervezetet irányító személyeket 2021. május 11-én. Rendkívül méltánytalannak tartja, hogy a magyarokkal szemben a külföldi állampolgárságú embercsempészeknek nem kell letölteni a magyar bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetést, mert azonnal reintegrációs őrizetbe helyezik őket és kiutasítják a saját hazájukba.

[14] Terhelt14 terhelt előadta, hogy 2012-ben agyi infarktuson esett át, egészségi állapota a börtönben tovább romlott. A BV. intézetben dolgozik, a rabkeresményéből havi 12.000 forinttal támogatja a 9 éves kisfiát, akit most az édesanyja nevel. Hangot adott mélyszégyen megbánásának és kérte a másodfokú bíróságot, hogy jelentősen enyhítse a büntetését.

[15] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent kirendelt védő fenntartotta az enyhítésért bejelentett fellebbezést és ismét felhívta a figyelmet arra a számos, nyomatékos enyhítő körülményre, amely védence javára felmerült. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság

előtt az előkészítő ülés keretében nem volt mód a személyi körülmények részletes ismertetésére, amelyeket a terhelt írásban feltárt, illetve a felszólalásában is elő fogja adni. A védő kérte, hogy a táblabíróság ezeket az enyhítő tényezőket figyelembe véve nagy arányban csökkentse a szabadságvesztés büntetést.

[16] Az ügyész fenntartotta az átiratában foglaltakat és a vádlott terhére rótt bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyára hivatkozva ellenezte a joghátrány enyhítését.

[17] Terhelt¹⁴ XIV.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megismételte az írásbeli beadványaiban foglaltakat. Kiegészítette azzal, hogy a helység¹⁰ⁱ BV-ben 2023. szeptember 20-ig tudott dolgozni, enyhe rezsimbe helyezték, dicséretet is kapott. Tudott havonta egyszer 30 percet skype-on beszélni a 2015-ben született gyermekével, akit 2017 óta egyedül nevelt. Amióta Település¹ került, nem tudják foglalkoztatni és a gyermekével sem tud kapcsolatot tartani technikai feltételek hiányában. Édesanyja 68 éves, cukorbeteg, testvére is beteg, mindkettőjüket ő támogatta. Élettársa idősebb gyermekét is ő nevelte nagykorúvá válásáig. Kérte a másodfokú bíróságot, hogy vegye figyelembe a nyomozást elősegítő magatartását és csökkentse a szabadságvesztés büntetés tartamát, mert ha 13 év marad, akkor 56 évesen szabadulna, család, hajlék, egzisztencia nélkül, esélytelenül a társadalomba való visszailleszkedésre.

[18] A védelmi fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

[19] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Abban az esetben azonban, ha a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontja szerint a fellebbezés kizárólag a kiszabott büntetés vagy az alkalmazott intézkedés neme és mértéke vagy tartama ellen irányul, a másodfokú bíróság a Be. 590.§ (3) bekezdése alapján az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül, és a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontjára figyelemmel nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, továbbá a határozatát is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja.

[20] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (3) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a védelem kizárólag a kiszabott fő- és mellékbüntetés mértéke miatt, ezek tartamának enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

[21] Az ítéltábla a felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit. Azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le a büntetőeljárást, és nem vétett olyan abszolút hatályú eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[22] A törvényszék a vádlott tekintetében meghozott ügydöntő határozatában – a Be. 565.§ (1) bekezdésére figyelemmel – a terhelt bűnösségét a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította. Mindezek alapján Terhelt14 XIV.r. vádlott vádlottat a vádirattal egyezően bűnösnek mondta ki a Btk. 353.§ (1) bekezdésébe ütköző és – a (2) bekezdés b/ pontja, valamint a (3) bekezdés a/ és d/ pontjai felhívásával – a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő, az államhatár átlépéséhez több személynek segítséget nyújtva, a csempésztett személy sanyargatásával, üzletszerűen, folytatólagosan és a Btk. 459.§ (1) bekezdésének 1. pontja szerinti bünszervezetben elkövetett embercsempészés büntetében, mint a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerinti tártstettest [a I., II//3/b., 3/b/bc., 3/b/be., 3/b/bg, 3/b/bh., 3/b/bi., 4/b., 4/b/ba., 4/b/bb., 5/a., 5/b., 5/c., 5/d., 14/a., 14/b/ba., 15/a., 15/b/ba., 16/a., 17/b. vádpontokban írtak szerint].

[23] A másodfokú bíróság megítélése szerint a törvényszék által megállapított és a Be. 591.§ (2) bekezdés a/ pontja alapján a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás mellett okszerűen került sor Terhelt14 XIV.r. vádlott vádlott bűnösségének megállapítására is, az adott tényállás mellett a vádlott felmentésére, vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nincs törvényes lehetőség.

[24] Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás vonatkozásában a másodfokú bíróság csak annak megállapítására szorítkozhat, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül emelte be a [126] - [135] bekezdés között rögzített 18/b. tényállási pontot, tekintve, hogy ezek Terhelt14 XIV.r. vádlott elfogását követő cselekményeket tartalmaznak, melyekben a terhelt már nem vett részt.

[25] A XIV.r. vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi jog szabályainak. A minősítéshez fűzött jogi indokolás is szakszerű, amely kiegészítést nem igényel.

[26] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket összegyűjtötte és értékelte. Az elkövetés óta eltelt közel 3 év a Kúria 56. számú Büntető Kollégiumi véleménye szerint enyhítő körülmény, de a bűncselekmény büntetési tételére, illetve az elévülési időre figyelemmel csak igen csekély súllyal esik latba. További enyhítő körülmény viszont, hogy ezt az időt Terhelt14 XIV.r. vádlott a legszigorúbb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt; azaz letartóztatásban töltötte. Nyomatékos enyhítő tényező, hogy a bünszervezet felső szintjein működő elkövetőket a XIV.r. vádlott saját és mások cselekményeit feltáró jellegű, a nyomozást jelentős mértékben elősegítő vallomása alapján sikerült rövid időn belül elfogni. A terhelt javára írandó megromlott egészségi állapota, a két gyermek egyedüli eltartása, illetve kiskorú tartásában való közreműködés, továbbá beteg hozzátartozóinak támogatása.

[27] A bűncselekmény többszörös minősülése a büntetési tételben jelenik meg, ezért kétszeres értékelés lenne ezt a vádlott terhére figyelembe venni. A hosszabb elkövetési idő szintén nem állja meg a helyét, mert az irányadó tényállás szerint kétszer 1 hónap volt ténylegesen az az intervallum, amikor a XIV.r. vádlott a migránsokat a két határ között szállította. Az embercsempészés gyakorisága összehasonlító statisztikai adat hiányában [KSH 11.1.3. regisztrált bűncselekmények táblázata] nem súlyosító körülmény. Helytelenül értékelte

a törvényszék Terhelt14 terhére az ítélet [151] bekezdésében „azt a fajta gátlástalanságot, ami ezen bűnszervezetben részt vevők részéről megnyilvánult, a sorozatos elfogások és a nagy rendőri jelenlét ellenére is tovább folytatva a cselekmények elkövetését”, mivel a XIV.r. vádlottat számoltatták el elsőként, tehát nem ő, hanem a bűnszervezet vezetői (Terhelt1 I.r. Terhelt2 II.r. terheltek) folytatták a törvénysértő tevékenységet.

[28] A fentiek szerint a büntetékiszabási körülmények között túlsúlyban vannak a Terhelt14 XIV.r. vádlott javára értékelendő szempontok. Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt a jogalkotói szándékot sem, amely az előkészítő ülés intézményét a terhelttel való együttműködés komplex rendszerének részévé tette, azzal a céllal, hogy ha a bizonyítás lefolytatása a beismerő nyilatkozat és a tárgyaláshoz való jogról történő lemondás elfogadásával elkerülhetővé válik, akkor ezt a büntetés kiszabás során előnyt jelent a terhelt számára.

[29] Az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány meghatározásakor a fent írt szempontok ehelység6talan nem érvényesültek. Az ügyész csupán az 5-15 éves büntetési tétel – a bűnszervezetben történő elköveté megállapítása folytán – 15 éves közép mértékét, továbbá a közügyektől eltiltás, a közúti járművezetéstől eltiltás és a kitiltás törvényi maximumát indítványozta kiszabni a beismerő nyilatkozat és a tárgyaláshoz való jogról történő lemondás esetére. Ez semmilyen motiváló tényezőt nem jelenthet a terhelt számára, hogy együttműködésével rövidítse és egyszerűsítse a bírósági eljárást.

[30] A törvényszék a mértékes indítványhoz képest csupán két évvel csökkentette a fegyház fokozatú szabadságvesztés tartamát, míg a mellékbüntetést, illetve a közúti járművezetéstől eltiltást és kitiltást a törvényi maximumban határozta meg. Ezen utóbbi rendelkezéseket egyébként nem is indokolta meg, illetőleg ugyanazzal magyarázta, mint a főbüntetés tartamát.

[31] Mindez súlyosan eltúlzott joghátrányt eredményezett, aminek jelentős enyhítése indokolt a [34] – [36] bekezdésekben kifejtettek okán.

[32] Ezért az ítéltábla a törvényi minimumot kissé meghaladó tartamra mérsékelte a szabadságvesztést, ehhez arányosan állapította meg a közúti járművezetéstől eltiltás, illetve a közügyektől eltiltás mértékét – figyelemmel az járműhasználattal járó elkövetési magatartás jellegére, illetve a terhelt eddig nem kifogásolható előéletére -, míg az kitiltást változatlanul hagyta, mivel az embercsempészség folytán valóban nem kívánatos a terheltnek a déli határok közelében való tartózkodása.

[33] A táblabíróság megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság által jogerősen elítélt Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott 21 év, Terhelt2 II.r. vádlottal szemben alkalmazott 15 év, a Terhelt5 V.r. vádlottal szemben kiszabott 16 év, a Terhelt12 XII.r. vádlottal szemben kiszabott 15 év és a Terhelt13 XIII.r. vádlott vonatkozásában alkalmazott 13 év szabadságvesztés tekintetében a belső arányosság nem vizsgálható két okból.

[34] Egyrészt ezek a terheltek jóval nagyobb mértékben tevékenykedtek a bűnszervezetben, mint Terhelt14 XIV.r. vádlott, másrészt valamennyien külföldi állampolgárok, akik

tekintetében a 2023. április 27. napjától hatályos, az embercsempészás bűncselekmény miatt elítéltek reintegrációs őrizetéről szóló 148/2023. (IV. 27.) Korm. rendelet 1.§ (1) bekezdés a/-c/ és e/ pontjai értelmében a végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó ítélet jogerőre emelkedését követően a 2.§ (1) – (3) bekezdése alapján alkalmazható a reintegrációs őrizet intézménye. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a szabadságvesztés hátralévő részét az elítéltnak nem kell a magyar BV. intézetben letölteni, hanem a honossága szerinti országba távozhat.

[35] Magyar állampolgár esetében ez a rendelet nem alkalmazható.

[36] Az elsőfokú bíróság a Be. 574.§ (1), (2) és (4) bekezdése alapján akként rendelkezett az ügyben felmerült bűnügyi költség viseléséről, hogy Terhelt14 XIV.r. vádlottat a már jogerősen elítélt terheltekkel egyetemlegesen kötelezte az ügyben eddig felmerült minden olyan költségre, amelyet nem lehet elkülöníteni. Ezek a költségrészek összesen 4.864.145 forintot tesznek ki, melyet – tekintve, hogy az egyetemlegességgel érintett a Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt5 V.r., Terhelt12 XII.r. és Terhelt13 XIII.r. vádlottak valamennyien külföldi állampolgárok, akik ország1on végrehajtás alá vonható vagyonnal nem rendelkeznek – egyedül a magyar állampolgárságú, ingatlannal rendelkező, de a bűncselekmények elkövetésében a nevezettekhez képest marginális szerepet játszó Terhelt14 XIV.r. vádlotton lehet behajtani. Ez súlyosan méltánytalan vele szemben, mivel e költségek elsősorban nem az ő bűnös tevékenysége folytán merültek fel.

[37] Ezért a másodfokú bíróság a három költségtételt a kötelezettek számával elosztotta és csak a rá eső hányad egyetemleges megfizetésére kötelezte Terhelt14 XIV.r. vádlottat. A további költségrészek viselése aló a Be. 574.§ (5) bekezdése, illetve az 575.§ (4) bekezdése alkalmazásával mentesítette.

[38] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azokat a felülbírálat nem érintette.

[39] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2023. szeptember 20. napján kihirdetett 18.B.43/2023/262. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[40] A táblabíróság a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámította a Terhelt14 XIV.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt.

[41] A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről történt rendelkezés a Be. 574.§ (3) bekezdésén, illetve a Be. 613.§ (2) bekezdés a/ pont II. fordulatan alapszik, mivel a védelmi fellebbezés eredményes volt.

Győr, 2024. február 15.

Dr. Péntek László sk.

Dr. Vajda Edit sk.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Veszprémi Törvényszék 2023. szeptember 20. napján kelt 18.B.43/2023/262. számú ítélete a másodfokú ítéletben foglalt változtatással 2024 február 15. napján napon jogerőre emelkedett.

Dr. Péntek László sk.

a tanács elnöke